

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci **žalobce: L.M., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Pavlem Ryšem, advokátem se sídlem Mahenova 13, Blansko, proti žalované České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.6.2016, č.j. 5708290203/46091-KRM,**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1.6.2016, č.j. 5708290203/46091-KRM se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná j e p o v i n n a nahradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5003,- Kč k rukám advokáta JUDr. Pavla Ryše, právního zástupce žalobce, a to ve lhůtě do 20 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručitou nadepsanému krajskému soudu dne 3.8.2016 bylo zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení uvedeného ve výroku tohoto rozsudku podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Uvedeným rozhodnutím žalované byly podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítnuty námitky žalobce proti jejímu rozhodnutí č.j. 570 829 0203 ze dne 22.3.2016 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalovaným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek podle ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen

„zákon o důchodovém pojištění“) s tím, že pracovní schopnost žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 10%.

Žalobce tvrdí nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná nezjistila řádně skutkový stav věci, když podhodnotila zdravotní potíže žalobce a následně uzavřela, že žalobce není osobou, jejíž stav odpovídá invaliditě prvního stupně. Za rozhodující zdravotní příčinu svých obtíží označil žalobce akutní polyradikuloneritidu Guillain-Barré s častou recidivou.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na právním názoru předestřeném v žalobou napadeném rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle právního a skutkového stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s a dále v rozsahu § 76 s.ř.s.

Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 15.3.2016 se konalo u OSSZ Svitavy jednání za účelem posudkového zhodnocení pracovní schopnosti žalobce, a to v souladu s ust. § 8 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPSZ“), kdy bylo za rozhodující zdravotní postižení žalobce označeno středně těžké postižení motorických funkcí obou končetin s podstatným omezením hybnosti, svalové síly, fyzické výkonnosti a těžkého omezení denních aktivit. Novým posouzením provedeným v řízení o námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí dne 31.5.2016 pak bylo uvedené zdravotní postižení jako rozhodující potvrzeno a shodně zařazeno do kapitoly VI. (postižení nervové soustavy), položky 9a (postižení periferních nervů, polyradikuloneuritidy, neuropatie-lehké funkční postižení), přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), přičemž míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla ohodnocena na 10 %.

Krajský soud provedl při jednání ve věci důkaz posudkem zdravotního stavu žalobce ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Posudek byl vypracován v souladu s § 4 odst. 2 ZOPSZ dne 17.2.2017 Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV“), pracoviště v Hradci Králové, v níž jako odborná lékařka zasedala MUDr. Marie Němečková, neuroložka. Z posudku krajský soud zjistil, že PK MPSV vzala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce: „stav po akutní polyradikuloneuritidě Guillen Barre v květnu 2006 s chabou kvadraparezou, s časnou recidivou s obrazem až těžké kvadraparezy, po léčbě a rehabilitaci úprava a stabilizace zdravotního stavu.“ Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce stanovila PK MPSV dle kapitoly VI., položky 9., písm. b) vyhlášky o posuzování invalidity na 35 %. Svůj závěr odůvodnila PK MPSV objektivními nálezy v předložených lékařských zprávách (zejména EMG vyšetření ze dne 4.3.2016) a výsledkem přeshetření při jednání PK MPSV.

Krajský soud dospěl po provedeném dokazování k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 3 správního řádu, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění, má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Shora uvedeným posudkem PK MPSV, k němuž neměla žádná z procesních stran výhrady, bylo prokázáno, že žalovaná ve správním řízení nezjistila přesně a úplně skutečný stav věci, když podhodnotila zdravotní stav žalobce. Následně pak učinila právní závěr, že žalobce není invalidní podle § 39 zákona o důchodovém pojištění, a tudíž že nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu podle § 38 zákona o důchodovém pojištění.

Žalovaná uvedeným postupem porušila ust. § 3 správního řádu a dopustila se tak vady řízení, která způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, když mu v rozporu s ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění byla zamítnuta žádost o přiznání invalidního důchodu, ačkoliv se u něho jednalo o invaliditu prvního stupně.

Krajský soud proto žalované rozhodnutí podle § 78 odst.1, 4 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem soudu vysloveným ohledně vzniku, trvání a stupně invalidity žalobce, včetně příslušného zákonného zařazení zdravotního postižení žalobce a procentuálního ohodnocení míry poklesu jeho pracovní schopnosti ve smyslu přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, jak uvedeno shora.

Náklady řízení:

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl ve věci plně úspěšný. Krajský soud přiznal žalobci náklady soudního řízení za mimosmluvní odměnu právního zástupce žalobce a výdaje s ní spojené a to za

- tři úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na jednání soudu, tj. 3000,-Kč /ve výši 1000,-Kč za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 3., § 9 odst. 2) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb („advokátní tarif“)/;

- tři náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst.1, 3 advokátního tarifu), tj. 900,- Kč;

- cesta vlakem na jednání soudu z Brna do Pardubic a zpět ve výši 403,- Kč.
- náhrada za promeškaný čas (§ 14 odst. 1, 3 advokátního tarifu) 7 x půlhodina po 100,- Kč, tj. 700,-Kč.

Žalovaná je povinna zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci k rukám jeho právního zástupce v celkové výši 5003,-Kč ve lhůtě do 20 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Platební místo bylo určeno v souladu s ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s ust. § 64 s.ř.s. Lhůta ke splnění uložené povinnosti byla určena jako přiměřená uložené povinnosti v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 64 s.ř.s.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 10. května 2017

JUDr. Petra Venclová, Ph. D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Lucie Marešová